

Un Tenorio

Rebregat

Parodia de
D. JUAN TENORIO

ORIGINAL DE

Joseph Miralles y Salvá

Estrenada ab brillant éxit al «Centre Democràtich Federal del Poble Nou» lo dia 30 de Octubre de 1910

Preu: **UNA PESETA**

12
Venta en casa l' Autor: Mariano Aguiló, 45, Tda.

Gran **UNA PESETA** 4229

Un Tenorio

Rebregat

Parodia de
D. JUAN TENORIO

ORIGINAL DE

Joseph Miralles y Salvá

Estrenada ab brillant éxit al «Centre Democràtic Federal del Poble Nou» lo día 30 de Octubre de 1910

Preu: 30 céntims

Venta en casa l' Autor: Mariano Aguiló, 45, Tda.

BARCELONA
Gran-Vía Meridiana, 172 — Teléfono 4229

1910

Dedicatoria

A tots los que prengueren part en aquesta obra meua (parodia) vos la dedico en prova d' agrahiment.

L' Autor

Aquesta obra es propietat de son autor qui se reserva tots los drets que li concedeix la lley.

La societat de **Autores Españoles** y los seus corresponsals son qui tenen autorisació per cobrar los drets de representació.

REPARTIMENT

PERSONATJES

ACTORS

Inés.	<i>Sra. Balbina Casasas</i>
Janot.	<i>Sr. Joan Mani</i>
Lluís.	» <i>Francisco Julià</i>
Forné.	» <i>Joseph Canales</i>
D, Gallego.	» <i>Joseph Bartrina</i>
Garbat.	» <i>Elias Callicó</i>
Agutzil.	» <i>Ramón Priu</i>
Sinquillas.	» <i>Joan Solà</i>
Avellanetas.	» <i>Joseph Ranilles</i>

DRETA Y ESQUERRA LA DEL ACTOR

Nota.—Los trajos, tot lo possible ridícols á gust del senyor director.

Altre.—Lo Forné se recomana que vági tal com van los fornés sent al trevall.

ACTE ÚNICH

Bodegó dels barris baixos: Taulell com acostuma á ser per vendre begudas; mostradó ab pots de rusquillas, borregos &.&. Taula al mitx voltada de cadiras, tamborets ó tot lo que sol averhi á las tabernas:

Al fondo una porta que 's la del foro, Porta á l'esquerra y porta á la dreta:

ESCENA PRIMERA

Janot jugant al solitari: De fora se senten crits, alberot, &.

JANOT (*Disgustat*) Que cridan els tabalots
¡cal·leu! aixó es un desvari,
si esguerro aquest solitari
els afarto á mastegots.

(Torna á sentirse gran cridoria)

Aixó es una bojeria
may, may no poden callá
¡¡callareu!!..... que tant xillá
sembla la pescateria.
Garbat. (*cri·dan·to*)

De l'esquerra Garbat

ESCENA II

GARBAT

Que hi ha.

JANOT

Aigua-ardent

pro que sigui de la forta

que si passo aquesta porta
li tocará á algú *manent*.

Garbat li dona una copa

JANOT Ah.... ressegueix fins els peus

(després d'aver begut.)

avuy la vida m' empenyo

em darás un caliquenyo

y una capsa: ¿Donchs que t' creus?

La forta es la que m' agrada

te (dantli dinés), . Garbat cobra el que 's deu

perque vindrá un company meu

deixo una copa pagada:

Recordat fa l' any avuy

que ab en Lluís tinch la cita,

potsé ell vindrá à missa dita

no t' en vagis de la muy:

(Se torna a sent'r cridoria; Janot s'en va fondo Garbat lo segueix fins a la porta)

ESCENA III

GARBAT Que 's tremendo, que 's capás

tot ho empren a clatelladas

mastegots y bofetadas . .

Quin modo d' obrirse pás:

Garbat s'en va dreta mes avans de ser fora de fondo entra D.

Gallego:

ESCENA IV

D. GALLEGO Ey! ey mosso: Deu vos guart.

GARBAT Que li falta? que vol beurer?

D. GALLEGO Te un ralet no més vull seurer.

GARBAT Donchs afanyeuse que 's tart.

D. GALLEGO No mes te volía di

si avuy vindrà el meu xicot,

es aquell plaga, en Janot.

GARBAT No ho sé del cert,.... Potsé si:

S' en va Garbat dreta

ESCENA V

D. GALLEGO Que jo em conformi !Deu meu;
a tení un fill tant bestiota,
un granuja, un idiota
deixát de la ma de Deu.
Deixem assentá en aquí
ans la pena no em mareigi
aixís faré que ell no em veiji
y jo lo podré senti: (*se assenta*)

Se cubreix ab lo tapabocas, a fide no ser conegut: Del fondo Forné que anirà tot abrigat ab un bancal o un sac. A poch Garbat

ESCENA VI

FORNÉ Taberné...! ey. .. taberné.

GARBAT Ola que voldrà de bó.

FORNÉ No em coneixes?

GARBAT No senyó

FORNÉ Te un llonguet y em quedaré

(li dona un llonguet)

GARBAT Voleu alguna coseta
per beura o be per menjá:

FORNÉ Guillén y deixem está.

GARBAT Sort que m' ha dat propineta.

Forné va á seurer a la part oposada a D. Gallego Garbat sels mira ab recel.

no comprench aquestas modas
tots dos callan y assentats,
y van fins al nas tapats
noy... semblan dos guardarrodas.

s' en va redera el taulell.

Del fondo Siquillas y Avellanetas

ESCENA VII

SINQUILLAS Yo mi jugo un cigaló
que en Janot guanya la posta.

AVELLANETAS Y yo et torno per resposta
que p' en Lluís m' el jugo yo.

(De lluny se senten tocar set horas,
son las set del bon matí
sents com ho diu la campana.

SINQUILLAS L' hora de fe la *manyana*
aviat serán aqui:

Del fondo Janot y Lluís acompanyats de molta gent.

ESCENA VIII

LLUÍS Ola companys som aquí
puig l' hora ya es arribada.

JANOT Ya tens la copa pagada
y si vols pots repetí.

SINQUILLAS Ola Janot que estás grás.

AVELLANETA Ola Lluís que estás sech.

LLUÍS Aquí caich, allá m' ajech:

JANOT Es el mon, no en fasis cás.

Tots los concurrents s' assentan al costat, alguns drets á fi de
pogué escoltar.

JANOT Enllestim donchs la cuestió.

LLUÍS Com vulguis comensarém.

JANOT Bebem tots antes?

LLUÍS Bebem
noy (*á Garbat*) cada hu un cigaló.

JANOT Y vosaltres tan tapats

(a D. Gallego y a Forné)

no voleu escoltá el que?

D. GALLEGO Yo ya estich be: .

FORNÉ Yo també:

JANOT Semblan dos encargar ats:

(Janot s' assenta)

Lo cas va sé perque un dia
parlant de jochs y d' amor
vaig dir que yo era un terror
y que cap més n' hi havia,

LLUIS Y jo sentinte á parlar
creyentme ser mes capás,
vam destiná un any de plás
y avuy s' ha de comprová.

JANOT Donchs arribaj vinga feina
aquí yo porto la llista
feta d' un *memorialista*
d' aquells que hi há á la *Virreina*

LLUIS Y jo aquí porto també
la llista d' igual manera,
me la va fé la portera
dantli una ajuda el porté.

JANOT Mes ans que tot espliquem
lo que em fet y em de prová
així podem demostrá
lo que som y el que valem:
si vols ya pots comensá.

LLUIS Milló que comensis tu.

JANOT Com vulguis yo per ningú
may no m' hi fet esperá.
(Deixem enpescarme cosas
y així lluiré els meus *brios*
entre jochs y desafios
y conquistas amorosas.)
Tan punt vaig guillá d' aquí
después de nostre entrevista
Ja vaig fer una conquista
ab la mossa d' un mesquí.
Vaig anar á buscar sort
fent viatge llarch y estrany
hi he corregut ab un any
De Sant Pol al Polonort.
Si n' hi fet de disbarats:::
Hi conquistat ab franquesa
desde la rica princesa
fins á la assessina plats:

A Inglaterra las inglesas
totas estaban per mi
y el mateix va succehí
sent á Fransa ab las francesas.

A Italia... país famós
de conquistas y amoretas
allá hont hi veyá raspetas
tot lo día hi feya l' os.

A Alemania y Portugal
entre rossas y morenas
las contaba per dotzenas
fent un terrible total.

Jo hi he buscat las casadas,
jo hi atrapat las solteras
raspas, didas las ninyeras
y viudas mitx rebregadas.

Jo al Gurugú hi he pujat
als palacios hi sigut
fent lo ximple 'l bestia y mut
als soterranis hi estat;

May m' han fet po els capelláns
en que de lluny semblin donás;
hi conquistat majordonas
al devant dels escoláns.

Vaig fe á Rusia tal capdell
que un lletrero vaig posá
deya—«En Janot aquí está
y ningú es capás per ell».

Aixó y en que sembli estrany
porto escrit á aquest papé
y aixís puch demostrá be
tot lo que hi fet ab un any.

(Posa un papé de llargas dimensións sobre la taula)

LLUÍS

Jo buscant igual que un gos
que arreplega lo que pot
vareig fé un viatge al *Clot*
molt altiu y venturós,
Mes donántmeles de *curro*
los calés me van guanyá
perqué vaig vo'gué prová

de fé una estoneta el *burro*.
Tenint un trumfo majó
ó la groga... així a l' as
mes no comprench per quin cas
que sempre el burro era jo.
Veyent que ya no tenia
un céntim partit p' el mitx
tenint de calés desitx
vaig buscarme companyia.
Vareig ferme ab carteristas
gardunyeros, quinzeneros
buida-pisos trinxeraires
golfos y contrabandistas
Y un día están empináts
mentres duraba la broma
vaig pescarloshi la moma
deixantlos á tots pelats;
Recordán aquell refrán
que el que roba á un lladrot
se li pot perdoná tot
perque fa lo que tots fan.
Al Poble-Sech vaig fe l' os
y un lletrero vaig posá
deya.;;; «En Lluís aquí está»
«que á lo monos val per dos;»
«aquí passarà alguns mesos»
«sentse tení mes empresas»
«que enredá noyas promesas»
«y desbancá 'ls seus promesos»
Y igualment com constas tu
esplicantlos xirigotas
m' hi pogut burlá de totes
sentse casarme ab ningú
Yo als quints pisos hi pujat
y á tot arreu ting amigas
hi festejat en botigas
entresuelos y als terrats.
Mes me donan molt calé
y estich cansat de cansarme
demá 'm propono casarme ...

- ab la noya que yo se.
Ab aixó si á tots vos plau
á bodas podeu venir
si es que volgueu sentir
la pistola de Sant Pau.
- JANOT Aném donchs á lo important
la llista....
- LLUÍS La porto aquí:
- JANOT ¿Hi ha morts y conquistas?
- LLUÍS (*Mostrant la llista*) Sí:
- JANOT Doncas tirém endevant,
te la meva: (*a Lluís*)
- LLUÍS (*Donantla a Janot*) Te també
- JANOT Entre rossas y morenas
aquí contò tres dotzenas. ..
- LLUÍS (*Contant*) Cuatre y mitja, m' está be
¿mirem els morts.?
- JANOT (*llegint*) Doscents deu:
- LLUÍS Aquí trobo y faig la creu
que n' hi ha tot un milé....
mil morts.... ¡arriba salero!
y tots fets dintre d' un any
- JANOT No ho trobis cap mica estrany
vaig treballá al matadero.
Ya veus donchs que t' hi guanyat
- LLUÍS Aixó pot sé ¡¡Mentida no!!
- JANOT Si vols mi jugo la vida
que lo que he dit es vritat.
Creus que no ho he fet prou be:
- LLUÍS Sols ten falta una ab franquesa,
- JANOT ¿Qui es?
- LLUÍS Aquella *burgesa*
que 's la filla del forné.
- JANOT Juro que avans se á demá
conquistá aquella marmota
y fins pendret la xicota
que tu et voldrias casá.
- LLUÍS Com jugas que no
- JANOT Lo meu
juguem una convidada:

LLUÍS Queda la gent invitada.

JANOT Molt be:—La aposta está en peu.

D. GALLEGO (*Alsantse*) No puch ya mes escoltarte granuja, perdut, mal fill:

JANOT No et faig fé mort de conill per mandra de aquí escanyarte.

D. Gallego se destapa per poguer sé conegut. pare....!

D. GALLEGO Jo no soch ton pare... greu me sap tení igual nom.

JANOT No vull devant de tothom que insulteu la meva mare: La mare es de las honradas... y... aneusen del meu devant ó jo vos trauré al instant ab un joch de clatelladas.

FORNÉ Alto jo soch el *Forné* que 't vols casá ab ma filleta primé será una *monjeta* ans que no te la daré.

JANOT No em feu riure D. Panarra venintme així á provocá si no me la voleu da la pendre ab tota la barra.

FORNÉ ¡Péndrela! .. la tancaré entre las monjas descalsas.

JANOT Com que sempre tinch claus falsas juro que jo os la pendré.

FORNÉ Aném Gallego.

D. GALLEGO (*A Janot*) Ans no em mori tu em matarás, tu fill meu mentre estant pregaré á Deu que no 't fiqui al *Purgatori*.

JANOT Per mi no passeu afanys *adiós* pare hasta mes veurer, perque si Deu me vol creurer tindrà home per molts anys.

S' en van fondo Forné y D. Gallego
Per fi havém sortit del pas
y no em causa cap agravi,

aixó son cuentos del avi
dels que yo may hi fet cas
Lluis entesos....

LLUIS Molt be:

JANOT Bebeu tots, tot yo ho abono
vaig a veure si ensarrono
a la filla del Forné

(Del Fondo entra un Agutzil y al moment que Janot el veu, fuig pel fondo)

ESCENA IX

AGUTZIL Alto tots.

SINQUILLAS En Janot guilla.

GARBAT ¡Que passa! ¿y aixó perque?

AGUTZIL Perque en Janot al Forné
vol pendreli la pubilla.

GARBAT Ja ha guillat.

AGUTZIL Vaya una pua.
vosté queda pres també (*A Lluis*)

LLUIS Y ell lliure?

AGUTZIL Ja el trovaré

GARBAT Desfeuli el nus de la cua.

AGUTZIL Es un vil un idiota.

LLUIS Prou que li veig l' intenció
mentres seré á la presó
ell me pendrá la xicota.

AGUTZIL Aném donchs.

LLUIS Será de valde
lo volguerme apresoná,
prompte em deixarán aná
que soch parent del arcalde.

Tots surten pel fondo seguint á Lluis y l' Agutzil y queda Garbat sol.

ESCENA X

GARBAT Gracias á Deu que estich sol

vaya unas menas de *rinyas*
ay! si arriban a fe pinyas
me causan un desconsol:
En Lluís a la presó,
aniré a dirho á l' Agneta
que com ho sabrá ay! pobreta
potsé es tiri p' el balcó.

Del fondo Janot tot tapat ab un tapabocas.

ESCENA XI

JANOT Garbat, Garbat.

GARBAT Voy! que vols.
t' hi conegut tot seguit,
noy aquí pasa un bullit
que sembla un joch de pinyols

JANOT Vols ferme un favor.... te aquets

li dona dinés

sols digam hont es l' Agneta.

GARBAT Es á dalt que está distreta
remendán uns calсотets.

JANOT Hi voldria enrahoná,

GARBAT De cap modo no pot se.

JANOT Te home (*dantli dinés*) doblo el calé.

GARBAT Ves, ves.

JANOT L' haig de conquistá.
aquesta es digna que es noti
será la mes gran empresa,
mentres li prenh la promesa
ell s' arrencará el bigoti
sent tancat á la presó,
y yo ab las ausencias sevas
aquí faré de las meas
y endevan la professó.
Garbat.

GARBAT Que.

JANOT Te mes calé (*dantli*)
per fe doble la conquista

deixem tení una entrevista
ab la filla del Forné.

GARBAT Aquí á casa?

JANOT

Aquí vindrá

que 's amiga de l' Agneta
y així fentloshi la *leta*
las dugas vull enredá.

Se treu un senatxo y una carta

Aquesta carta li donas
que es feta d' un capellá
dels que saban ben tractá
sagristans y majordonas.
La poso dins lo senatxo (*li posa*)
y fentli aquest regalet,
encar que sigui un pobret
creurá que soch un ricatxo.

(Dona el senatxo (sistellet) á Garbat y s' en va esquerra)

GARBAT Quin enredo será aquet
la carta ella hi trovará...
si vindrá ó sino vindrá
la cuestió és fé el paquet.

Del fondo Inés

ESCENA XII

INÉS Bon día.

GARBAT Bon día Inés.

INÉS Xitón, si el pare ho sentía
segú que m' escanyaría
perque d' aixó no en sap res.
¿Ahont es l' Agneta?

GARBAT No ho sé,
m' han dut per tu un regalet
un senatxo.

INÉS Boniquet;

Al moment que Inés l' obra cau una carta
veig que ha caigut no se que,
una carta, un paperet,
ay! no, no la dech obrí

GARBAT Obrala segú que aquí
t' ofereix el regalet.

INÉS Ay! no goso:

GARBAT Tiba dona
no es pas cap mal, ay yo 't fum.
si vols t' aguantaré el llum

INÉS Ay no, no la claró es bona.

Descloa la carta

(*Llegint*) «Llum de quinqué de petroli
accepta d' aquest *panoli*
cuatre ratllas de *mistó*,
si tu no las aceptabas
com qui ho ven á pes de fabas
em tiraré p' el balcó»
(*sentse llegir*) Ay pobret!!

GARBAT Segueix, segueix.

INÉS (*Llegint*) «Per tu perdo tot lo greix
com si fos á la graella,
jo per tu seré capàs
de quedá ab un pam de nas
y de arrencarme una orella.
(*sentse llegir*) no vull seguí.

GARBAT Continua
que el sentirho el cor se 'm nua
fins hont l' aimas?

INÉS Hasta el cel
(*llegint*) «Y fins per tu em tiraría
del pla de la Boquería
á dalt de la torre Eiffel:
Per tu yo seré un *pavana*
faré el que et dongui la gana
de pallaso... de ninot
(*sentse llegir*) no puch mes.

GARBAT Segueix bojota.

INÉS Avants que donarme pota
primé matat... Ay! Janot (*sentse llegir*)
Ay! Ay! hi he acabat la tasca
sembla que em vingui una basca
tinch els nervis conmoguts
tinch cinglot febre y coragre:

GARBAT Ja et reinullaré ab vinagre
calla espera tres minuts:

INÉS Vull aná á casa al moment.

GARBAT No veus que fa molt de vent
y potsé et costiparías,
en Janot are vindrá.

INÉS No no, no em puch esperá
que el pare m' atraparía:

De l' esquerra Janot. Garbat s' en va dreta

ESCENA XIII

JANOT Vols anarten bella Inés
oh no, no puch consentirho
primé pots pegarte un tiro,
y un cop morta en á mi tres.
Calmat donchs videta meva
y assentat al meu costat
que no siguenti el Garbat
t' ho diré tot, tot sens treva.
No es vritat angel d' amor
que dintre aquesta bodega
l' olor del ranci enfalega
per sa arcma y son sabor.
Y l' aigua que hi ha á la xeta
de Dos-Rius com se suposa
despedeix perfums de rosa
de mil flors y violeta,
tan clara rosada y neta
ab que hi gosa el bebedor
després de beure el licor
que se li posa sens treva,
¿No es vritat rateta meva
que aixó tot respira amor?.

Al mirarte hermosa aquí
fent tanta olor de brugada,
preciosa coca ensucrada

pot de mel de romaní,
floreta de llesamí,
formigueta del meu cor,
veyente tanta blancor
sembla que en ta cara hi neva.
¿No es vritat titona meva
que aquí tot respira amor?.

Qui pot contemplarte Inés
la hechura de ta cotilla
sembla que al teu cos hi brilla
una casa de Pagés.
Si la giras al revés
y em deixes palparte el cor
deu semblá com un motor
que el pistó peta sens treva:
¿No es vritat videta meva
que aquí tot respira amor?

Qui et contempla el teu nasset
las rosas de tas galtetas,
tas brillantas miradetas..
Ta boca de pinyonet,
aquest coll blanch y finet,
tas orelas un tresor,
ton rostre ple de rubor
mostrant la ignocencia teva:
No es vritat mustela meva
que tot, tot respira amor.

Oh si, que hermosa que ets tu
ab tas faldillas planxadas,
tas trenas tan ben posadas
y per monyo el Gurugú,
aprop teu creute segú
que tan me palpita el cor
com un desfrenat vapor
ó u :a ciutat que 's subleva.
¿No es vritat polleta meva

que aixó tot respira amor.?

Inés bella digas si
que en que vagis empolvada,
ton posat de recatada
tot, tot me fas eterní
no em sabría greu morí
si tu em donessis la mort
en que em partíssis el cor
per se una joguina teva
Sols per adorá Inés meva
l' esclavitut de t' amor.

INÉS Ay! Janot m' has deixat muda
ab ta explicació gallarda,
tanta gramática parda,
y tanta lletra menuda.
Jo no estimant á ningú,
vivint igual que una bleada
després de ser tants anys freda
foch d' amor m' has encés tu.
Donchs cásat ab mi si vols
á veure si farém colla,
perque ja el cor me trontolla
igual que una olla de cols.
Per xó del teu cor imploro
un poquet de compasió...
aném á veure el Rectó
y afartam y digam moro:

Se abraça ab Janot, de dins se sent soroll

JANOT (*alsantse*) Sents, no sents quin soroll.

INES Sí! (*espantada*).

JANOT Será un contrabandista
amagat y hasta la vista,
vull deixar-lo com un poll.

. S' en va Inés esquerra á poch Lluís del fondo

ESCENA XIV

Si es presenta algún *babau*

que no em trobi una eyna sola,
(*but xaquejant*) el gavinet, la pistola,
una pesseta y la clau:

Es tipo de compromís.

LLUIS (*Desde la porta*) Janot sigas ben trovat

JANOT Encar que vagis tapat
ya et coneix ets en Lluís.

LLUIS No t' enganyas pas del tot
mes vull parlarte ab franquesa
t' has burlat de ma promesa
y avuy tinch de fé un *va-y-tot*.

JANOT Mes considera gran plaga
que t' hi guanyat mes que be.

LLUIS T' hi filat desde el carré
y s' ha d' arreglá ab la daga.

Del modo teu d' abusá
yo may m' hi puch conveni,
are ni 's pot casá ab mi
ni tu ab ella et pots casá:

JANOT Perque t' hi jugabas ré.

LLUIS Perque pensar no podia
ab la teva traidoría
y...! apa surt al carré:

JANOT No potsé mecasom mí
espera un poquet mes tart.

LLUIS Lo que tu... ets un cobart.

Se treuhen una daga cada hu y al moment de anarse à brallá: se
sent lo soroll que fa el Forné que ve ab una estaca molt gro-
ssa

JANOT Apa si vols presumí.
sents (*detenintse*) sents quin soroll

LLUIS Cúitem.

JANOT Es el Forné... vol sa filla

LLUIS La tens aquí?

JANOT Si... donchs guilla
després ya mos entendré m:

LLUIS No em fio de tu, traidó:

JANOT Amagat al cuarto aquet (*Dreta*)
ting valor y garivet
per darte satisfacció,

D' aquí si vols mirarás
oberta tindrás la porta,
si alguna cosa t' importa
com tu vulguis tornarás.

LLUIS Y vaig no val á badá
es que... no men fio gaire

JANOT Entra y no siguis xerraire
perque tot s' arreglará:

(Entra Lluís Dreta) (Del fondo Forné)

ESCENA XV

FORNÉ Ahont es aquet trapassé?!

JANOT Aquí als vostres peus Forné.

FORNÉ Ets un gran poca-vergonya.

JANOT Aixó sols pot dirho un vell
que al pegarli quatre natas
grinyoli com un gosset.

FORNÉ Lo que tems que et pegui yo
un cop d' estaca.

JANOT Per Deu...!
escolteu sogre futur
yo estimo la vostre Inés,
proposantme no fe el ximple
tal com fins are hi he fet:
Seré esclau de casa vostra
pa coca y llonguets vendré,
entraré sachs de farina
llenya descarregaré,
Y com lo vostre judici
cregui que ho mereixi be
yo seré son espós digne
y ella em donará una dent.

FORNÉ Queda ella esmoxinada
de cap modo no pot se.
«Toribio saca la lengua (*amenassant*)
vull dí treu la meva Inés.
ó pegante un cop d' estaca
els ossos te trancaré:

JANOT Es que vos me voleu perdre.

FORNÉ Pitxó ella que ya ho es,
vull la noya... vull la noya.

JANOT No me la negueu Forné:

(De la dreta Lluís)

ESCENA ÚLTIMA

LLUÍS (*rient*) Noy quin papé fas de pau

JANOT (*alsantse*) Com! aixó ya em mortifica

FORNÉ Be y aquet que significa.

LLUÍS Mostrarvos que 's un babau;

Per Janot

FORNÉ Vos...

LLUÍS Yo un tonto á pesar meu
perqué m' han prèns la xicota.

FORNÉ Ab vostre cara ya es nota:

LLUÍS Pro em venjaré viva Deu
(*á Janot*) ad aixó prou fe la leta
á veure si et farem pó,
el forné d' aquí al cantó
y el venjador de l' Agneta.

JANOT Basta! prou ya m' en heu dit
y are yo m' ho prenc per punt
no es legal se dos contra un
aixó seria un bullit.

FORNÉ Mori.

LLUIS Mori....

JANOT Contra mi
panarra empreneu mal vici
com Deu vos cridi á judici
vos ya respondreu per mí:

Se treu la pistola y tira un tiro á Forné que aquet cau mort d' una
manera ridícula á gust del actor. Al mateix temps Lluís se treu
la daga Janot també.

y tu pincho, *pau*, pavana,
presumeix un poch aquí,
que t' adverteixo que á mi
may m' has fet ni set ni gana:

Després de pinchá Janot mata á Lluís també d' una manera artis-

tica (ridícola).

Cridán al cel, no han sentit
los meus crits... Deuhen ser sorts
are que ya els ting tots morts...
noy (*al que baixa el teló*) teló aball.
(*al públich*) bona nit.

PROU

